

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi R.B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II AS (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 22 października 2019 r.

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia R.B. od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

R.B. pismem datowanym na dzień 24 lipca 2019 r. złożył skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy o sygn. akt II AS (...), toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...), bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości w tym postępowaniu oraz o przyznanie mu kwoty 20.000 złotych tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę jako niedopuszczalną, należało pozostawić bez rozpoznania.

Przepis art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, ze zm.; dalej zwanej „ustawą o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki”) wymienia enumeratywnie rodzaje postępowań, w których stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania. W tym zamkniętym katalogu nie zostało jednak wymienione postępowanie w przedmiocie rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Oznacza to, że w tej kategorii spraw skarga na przewlekłość postępowania jest niedopuszczalna.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, iż skarga na przewlekłość postępowania stanowi mechanizm dyscyplinujący organy szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości, mający zapewnić sprawne rozpoznanie sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora oraz w postępowaniu sądowym. Funkcja ta traci rację bytu w odniesieniu do postępowań już zakończonych, co koresponduje z wymogiem, określonym w art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, aby skargę na przewlekłość postępowania wносить w jego toku. Wniesienie skargi powinno tym samym nastąpić w toku danego postępowania, po zaistnieniu stanu, który w ocenie skarżącego uzasadnia podniesione w niej zarzuty, nie później jednak niż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż oceniana skarga na przewlekłość została wniesiona już po zakończeniu objętego nią postępowania, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. akt II AS (...). Postanowienie kończące to postępowanie zostało bowiem wydane w dniu 23 listopada 2018 r., podczas gdy stanowiąca przedmiot rozpoznania w niniejszym postępowaniu skarga na przewlekłość została wniesiona dopiero w lipcu 2019 r.

Z powyższych względów, na mocy art. 430 § 1 k.p.k. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę - jako niedopuszczalną - należało pozostawić bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

as